

δὲ τοῦ ἄμβωνος κηρύττη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔπειτα τοῦ ἐπισυμβάντος αὐτόθι λιμοῦ (λοιμοῦ;) ἕνεκα ἐγκατέλιπε τὴν Ἐπαρχίαν ταύτην καὶ μετέβη εἰς Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν, ἔνθα ἐπὶ τριετίαν μετὰ ζήλου μετῆρχετο τὸν διδάσκαλον καὶ ἱεροκήρυκα¹. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους (1690) ἐδίδασκεν αὐτόθι Γεράσιμος ὁ Παλλαδᾶς², ἐφεξῆς δὲ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος ὁ Καβαδδᾶς (1695)³, Γρηγόριος Ἱερομόναχος (1696)⁴, εἶτα Χρῦσανθος ὁ Ἡπειρώτης (ἀποθ. 1711)⁵, μεθ' οὗ δὲ ἐξ Ἄρτης Ἀθανάσιος⁶ Νικολόπουλος;⁷ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς τρίτης δεκαετηρίδος τῆς παρελθούσης Ἑκατ. καὶ διὰ βίου διδάξας, παρ' ᾧ κατὰ Γεώργιον τὸν Αἰνῶνα ἐπὶ 2 ἔτη ἐμαθήτευσε καὶ Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις⁸. Κατὰ δὲ τὸ 1770 ἐδίδασκεν Εὐστράτιος Ἱερομόναχος ὁ ἐκ Βιθουκουκίου. Ἀρχομένης δὲ τῆς ἐνεστώσης Ἑκατ. ἐδίδασκεν ὁ δημοφιλὴς ἐκ Μεσολογγίου Δημήτριος Οἰκονομόπουλος ὁ Βενδραμῆς, μαθητῆς τῆς Παλαμαίας Σχολῆς μέχρι τῆς τῷ 1820 ἀποσβέσεως τῆς Σχολῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐδίδασκε μέχρι τοῦ 1834 ὁ Ἀκαρνᾶν Κωνσταντῖνος Καραπάνος, μαθητῆς καὶ οὗτος τῆς Παλαμαίας Σχολῆς, καὶ πρότερον μὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰ τέλη τῆς 17^{ης} Ἑκατ. διδάσκων, εἶτα ἐν Κατούνη τῆς Ἀκαρνανίας, μετὰ δὲ ταῦτα ἐν Ἀγγρινίῳ τῷ 1821, τελευταῖον δὲ ἀποκαταστάς ἐν Πρεβέζῃ καὶ Ἄρτῃ, ἔνθα ἀπεβίωσεν τῷ 1840⁹. Ἐκτοτε ἡ Ἀρταία Σχολὴ βαίνει ἀπροσκόπτως καὶ καρποφόρως μέχρι τῆς σήμερον λυ-

(1) Α. Λασκάρως Περὶ τῶν ἀδελφῶν Λειχουδῶν ἐν τῷ Περιοδικῷ τοῦ ἐν Κ]πόλει Ἑλλην. Φιλ. Συλλόγου Τεύχ. Ζ', 27—.

(2) Π. Ἀραβ. ἐν Πανδ. 1Γ', 184.

(3) Κωνσταντίου Α'. τοῦ ἀπὸ Σιναίου περὶ τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν ἐκ τοῦ κλήρου κτλ. ἐν ἐφημ. Φιλομαθῶν, ἀρ. 475 σελ. 2120—4.

(4) Miklosich acta et diplomata etc. Τόμ. Γ', 278.

(5) Π. Ἀραβ. Χρονογραφία τῆς Ἡπείρου Β' 282.

(6) Κωνσταντίου Α' τοῦ ἀπὸ Σιναίου περὶ τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν κτλ. ἐν ἐφ. Φιλομαθ. ἔνθ. ἀνωτ.

(7) Π. Ἀρ.

(8) Π. Ἀρ.

(9) Π. Θεσπρωτοῦ ἐν Πανδ. 1Ζ', 380—384.

